

Τὸ ὄργανον λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως ἐνθουσιάζεσθαι ἐπανηγύρισε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐτέρου τῶν Χαδζῆ Πέτρων καὶ τοῦ Σιδιτανίδου. Αὐτὰ εἶναι γεγονότα καὶ μάλιστα τυπωμένα με κεφαλαῖα γράμματα. Μήπως θέλετε καὶ σχόλια;

Ὁ Ἀπόλλων τῆς Ἀκαδημίας νομίζει τις ὅτι ἐφιλοτέχνηθη οὕτω ὑπὸ τοῦ κ. Δρόση, ἐπίτηδες ἵνα κατὰ τὰς λειψυδρίας τοῦ θέρους καταβρέχῃ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου.

Ἐκ τοῦ ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις δημοσιευθέντος ὠραιότατου λόγου τοῦ κ. Οἰκονόμου, ὃν ἐξεφώνησε τὸ μεσονύκτιον τῆς διαλογῆς εὐχαριστῶν τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του συνηθροισμένους καὶ ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα ὅστις ἀρχίζει πάλιν, ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς καυστικωτάτην περικοπὴν :

»Βίπομεν : νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ περιουσίαι τῶν κυβερνησάντων τὴν ἀτυχῆ ταύτην γῆν, νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ φυλακαὶ τῶν κοινῶν καταδικῶν ἀπὸ τὰς περιμενομένας τῶν ἐπισήμων καταδικῶν ἵνα μὴ διαφθαῶσιν οἱ μικροὶ ἐκ τοῦ μολύσματος τῶν μεγάλων· εἶναι τίς μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅστις νὰ μὴ εὕρῃσκῃ εὐπρόσδεκτον τὴν πρόνοιαν ;»

Καὶ ὀλίγη μετριοφροσύνη :

Θὰ ἐνομίζομεν παράλειψιν ἐκ μέρους τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἂν μὴ ἀνηγγέλλομεν διὰ δύο σελίδων ποῦ εὕρισκοντα τὰ ὠραιότερα δῶρα τῆς πρωτοχρονιάς.

Ὅσοι παρακολουθήσωσι τὴν σειρὰν τῆς ἀπὸ σήμερον ἀρχομένης ἐπιφυλλίδος θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι σπανιώτατα τοιαῦτα ἔργα πρωτότυπα ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐλληνικὰς ἐφημερίδας.

Σφίγγομεν ἀπὸ καρδίας τὴν χεῖρα τοῦ εὐφρεστάτου φίλου μας, πέμποντες αὐτῷ εἰς Παρίσιους ἐναέρια τὰ συγχαρητήριά μας διὰ τὸ ἐπιστημονικόν του καλλιτέχνημα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ **Α. Κορομηλᾶ** ἀντὶ **δύο φράγκων**:

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

**ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ**

**ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ.**

Φίλος λίαν σεβαστὴς διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα :  
« Ἡ νέα βουλή μετ' οὐ πολὺ συνέρχεται καὶ οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπάλων μερίδων περὶ οὐδενὸς ἄλλου σκέπτονται,

εἰμὴ πῶς νὰ σχηματίσωσιν ἐν αὐτῇ πλειονοψηφίαν, ἢν μάλιστα ἕκαστος αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε θεωρεῖ δι' ἑαυτὸν καὶ ἐξησφαλισμένην. Πῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως σκέπτεται καὶ ποῦ βασιζόμενος μένει ἀτάραχος, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἡμεῖς δὲν ἐνδιαφερόμεθα τὸ παράπαν νὰ ἐξετάσωμεν· ἐνδιαφερόμεθα ὅμως τὰ μέγιστα, καθὼς ἀντιπολιτευόμενοι, νὰ ζητήσωμεν καὶ μάθωμεν τί ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐσκέφθη καὶ σκέπτεται νὰ πράξῃ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελεν ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ πλειονοψηφίαν μάλιστα μεταξὺ τῶν βουλευτῶν τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν· διότι ἡμεῖς διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους οὐδόλως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν παρανόμως ἐκλεχθέντας, οἵτινες μόνον ὡς ἀκροαταὶ δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ παρακαθίσωσι μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, ὡς μὴ ἔχοντες εἰσητήρια. Φρονούντες δὲ προσέτι ὅτι διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλὴν οἱ τοιοῦτοι ἐπάναγκες καθίσταται ν' ἀποφασισθῇ ἅμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου διὰ πλειονοψηφίας καὶ ὑπὸ μόνων τῶν βουλευτῶν τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν τὸ περὶ εἰσητηρίων ζήτημα, παρακαλοῦμεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖαν ὁδὸν θέλουν ἀκολουθήσει ἐν περιπτώσει ἰσοτιμίας τοῦ ζητήματος τούτου αὐτὸς τε καὶ οἱ ὁμόφρονές του; Θὰ μείνωσι δηλ. ἐν τῇ βουλῇ συνεργαζόμενοι καὶ ἐπικυροῦντες τὰς τοῦ ὑπουργείου πράξεις, ἃς τινες ἀπ' ἀρχῆς ἐπολέμησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι πολεμοῦντες ὡς ὅλως ἐκθέσμως καὶ ἀντισυνταγματικὰς, ἢ θ' ἀποσυρθῶσιν, ἀφίονοντες τὴν εὐθύνην αὐτῶν πρὸς οὐδ' αὕτη ἀνήκει ;»

Τὸ **Μὴ Χάνεσαι** χαίρει ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νὰ ἐπιβλέπεται ἡ πορεία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄς ᾔναι βέβαιος ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ὅτι οὐδὲν ἄρθρον τῆς Ὁρας ἐλησμονήθη καὶ ὅτι ἀναμένομεν πάντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν πραγμάτωσιν ὅλων ἐκείνων ἧτινα διὰ τῆς Ὁρας ἐπηγγέλλθη ὅτι διὰ τῆς Βουλῆς θὰ ἐπιτύχῃ. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον τὰ φλογερὰ ἐκείνα ἄρθρα περὶ ψαλιδισμοῦ τῶν προνομίων καὶ εἰδικοῦ δικαστηρίου καὶ μετατροπῆς τῆς παρούσης Βουλῆς εἰς ἐθνοσυνέλευσιν, τὰ ἐφυλάξαμεν ὅλα ἐπιμελῶς καὶ περιμένομεν νὰ τ' ἀποθαυμάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν. Τὸ χθεσινὸν δὲ ἄρθρον τῆς Ὁρας δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ὑπῆρξε μίᾳ ἐκπληξίς καὶ διὰ τὸν σεβαστόν μας φίλον ὡς ὑπῆρξε καὶ δι' ἡμᾶς δι' οὐδ' λόγους θὰ εἴπωμεν.

**ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.**

Ὁ κ. Διομήδης παραδίδει Ἱερὰν Ἱστορίαν, δὲν ξεύρομεν ποῦ. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ πάθημα τοῦ Ἰωσήφ μετὰ τὴν γυναικα τοῦ Πετεφρῆ.

Ὁ Ἰωσήφ, εἶπε μετ' ὕψους πανηγυρικόν, ἐπροτίμησε ν' ἀφήσῃ τὸ ἱμάτιόν του, ἵνα πούμε τώρα τὸ παρνετσόου του, παρὰ νὰ χάσῃ τὴν παρθενίαν του.

Ἦτο καινούργιο δάσκαλε τὸ παρνετσόου του ; τὸν ἠρώτησε μικρὸς υἱὸς τραπεζίτου.

Ἄκρον ἄωτον αἰδοῦς :

Νὰ ντρέπεσαι νὰ βλέπῃς ξίφος γυμνόν.